

Oponentský posudek

Bakalářský absolventský koncert sl. Moniky Dedičové, dne 18. března 2016 v sále Galerie, byl složen ze čtyř skladeb: Prvního Koncertu Françoise Couperina, Koncertu Ludwiga Augusta Lebruna, po pauze pak Sonaty Henri Dutilleux a konečně Měšťácké suity Malcolma Arnolda.

Celý absolventský koncert působil velmi seriózně a byl důkladně připraven.

Úvodní Couperinův Koncert hrála sl. Dedičová v poučené interpretaci, oplývající dobovou bohatou ornamentikou, beze stop násilí a nepřehlednosti frází. A navíc také příjemným, měkkým, ale přesto znělým tónem. Bylo to velmi sympatické provedení.

Průzračný Koncert Mozartova současníka Lebruna bývá s radostí hrán s přebohatou ornamentikou, která se tu, při jisté jednoduchosti melodické struktury koncertu, přímo nabízí. Koncert se pak originálu značně vzdaluje a pozornost upoutá víc interpret než autor sám, což právě bývá smyslem takových provedení. Lebrun v interpretaci sl. Dedičové měl milý a subtilní charakter. Možná naopak mohla solistka dynamicky více a nápadněji zdůraznit některé vrcholy určitých frází, aby tak její výkon získal větší šířku a působivost. Což se ostatně netýká jen Lebruna, ale celého výkonu sl. Dedičové.

Velkou spolehlivostí a jemností některých pasáží se vyznačovala i Sonata Henri Dutilleux. Ale i tady, a zvláště tady se projevovala v některých místech potřeba většího dynamického a rytmického nasazení, které by podpořilo dramatický efekt skladby.

Melodický a líbivý Malcolm Arnold svojí Suitou dopřál dámskému interpretačnímu teamu s radostí si zaswingovat a vrátit se tak na pár minut do 30. let minulého století.

Byl to příjemný závěr absolventského bakalářského koncertu sl. Moniky Dedičové.

Diplomová práce má název „Benjamin Britten -Šest metamorfoz podle Ovidia pro hoboj solo op. 49“.

Práce je psána velmi vřelým jazykem a příjemným a přirozeným stylem.

Rozepisuje se o každé ze šesti částí skladby a se zaujetím si všímá skladatelovy fantazie, která vede jeho ruku k vyjádření Ovidiových textů prostřednictvím not. Z písemné práce je cítit radost ze sledování dvou časově i umělecky odlehých světů, Ovidiova a Brittenova, které k sobě našly, přes rozpětí věků, cestu. Práce obsahuje i odkazy na přiložené notové ukázky a rozbor skladby s ohledem a obdivem ke skladatelovým kompozičním postupům, inspirovaným Ovidiovými verši.

Pokud jde o poslední větu diplomantky v závěru práce, že by Metamorfozy měly být zařazeny do repertoáru každého hobojisty, doufám jen, že se nemýlím, když řeknu, že už tam jistě dávno jsou.

Bakalářský absolventský koncert Moniky Dedičové, i přes své drobné poznámky, hodnotím stupněm A a doplňkovou písemnou práci rovněž stupněm A.

prof. Jiří Mihule

V Praze, dne 28.května 2016